

Fra dansk side svarer man den 14. marts 1988, at der er fremsendt oplysninger til belysning af sagen, og at der derfor må foreligge en misforståelse.

Den 20. juni 1989 anmoder Kommissionen dog om supplerende oplysninger om ambien og dennes implikationer i statsstøttehenseende. Anmodningen trækkes imidlertid tilbage i lyset af, at Kommissionen på det tidspunkt har indledt en traktatkrænkelingsprocedure mod Danmark, jf. nedenfor.

Ved en skriftlig forespørgsel den 25. maj 1988 fra et belgisk medlem af *Europa-Parlamentet* til Kommissionen angående den danske ambi spørges om, hvorvidt ambien ifølge Kommissionens opfattelse er i strid med Traktaten. Det nævnes i forespørgslen, at ambien diskriminerer mellem danske virksomheder og virksomheder i de øvrige EF-lande. Spørgeren mener, at dette er i strid med Traktaten.

Kommissionen svarer ganske kort den 16. september 1988, at man er i kontakt med de danske myndigheder med henblik på at skabe klarhed over situationen, og at Kommissionen naturligvis vil træffe de foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre en korrekt anvendelse af fællesskabsretten.

I august 1988 stiller et tysk medlem af *Europa-Parlamentet* et spørgsmål til Kommissionen om det, som det hedder, diskriminerende arbejdsmarkedsbidrag i Danmark.

Kommissionen svarer den 6. december 1988 blandt andet ved at henvise til svaret af 16. september 1988 og gør desuden opmærksom på, at den danske ambi principielt ikke er diskriminatorisk, da den gælder for såvel indenlandske som importerede varer. Men Kommissionen afslutter sit svar med, at man er ved at undersøge, om ambien er forenelig med 6. momsdirektiv.

2. Kommissionens åbningskrivelse. Regeringens svar

Den 22. maj 1989 fremsender Kommissionen en såkaldt åbningskrivelse, hvor der redegøres for Kommissionens synspunkter på ambien og forholdet til EF-retten.

Åbningskrivelsen er ganske kort, og det fastslås bl.a., at ambibidraget er en ad valorem-afgift (dvs. en værdiafgift), der er generelt udformet.

Kommissionen konkluderer, at ambien må karakteriseres som en omsætningsafgift, der indebærer en overtrædelse af 6. momsdirektiv.

I åbningskrivelsen gøres endvidere opmærksom på, at Kommissionen allerede i et brev af 29. januar 1988 (jf. ovenfor) til den danske regering henlede opmærksomheden på 6. momsdirektiv.

Herudover nævnes, at Kommissionen ikke kan udelukke, at ambien tillige udgør en overtrædelse af Traktatens bestemmelser på det fiskale område om ensartet beskatning af importerede og eksporterede varer samt tillige en overtrædelse af reglerne for statsstøtte.

Den 21. september 1989 svarer den danske regering på åbningskrivelsen. Man gør indledningsvis opmærksom på, at ambien blev indført som et led i regeringens genopretningspolitik.

På baggrund af en detaljeret gennemgang af ambien og de EF-retlige regler anføres, at det er regeringens opfattelse, at ambien ikke er en omsætningsafgift, der er omfattet af forbudet i artikel 33, idet den danske lov fuldt ud respekterer principperne i 6. momsdirektiv og på ingen måde hindrer dette direktivs effektive virkning.

3. Kommissionens begrundede udtalelse. Regeringens svar

Kommissionen er ikke overbevist om den danske regerings argumentation i svaret af 21. september 1989 om ambiens EF-medholdelighed og indleder derfor en reel traktatkrænkelingsprocedure mod Danmark ved den 27. september 1990 at sende en såkaldt begrundet udtalelse.

Kommissionen slutter heri med at påpege, at den danske ambi, der er en parallel afgift, vil gøre den fortsatte harmonisering illusorisk og desuden er en åbenlys tilbagevendende til de før 1967 eksisterende separate nationale afgiftssystemer.

Den danske regering svarer på Kommissionens begrundede udtalelse den 4. december 1990. Indledningsvis slår regeringen fast, at Kommissionens udtalelse ikke har ændret ved den danske regerings opfattelse af arbejdsmarkedsbidragets forhold til 6. momsdirektiv. Følgelig holder dette svar sig tæt op ad det svar, regeringen afgav på Kommissionens åbningskrivelse.